

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 27182/2023
15.11.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранислава Босиљковића и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Иван Лепојевић, адвокат из ..., против тужене Општине Житорађа, коју заступа Општинско правобригаштво Општине Житорађа, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 615/23 од 06.07.2023. године, у седници већа одржаној 15.11.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене, изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 615/23 од 06.07.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене, изјављена против пресуде Вишег суда у Гж 615/23 од 06.07.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Гж 615/23 од 06.07.2023. године, у делу који се ревизијом побија, одбијена је жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Прокупљу Гж 339/22 од 27.12.2022. године, којом је тужена обавезана да тужиоцу плати законску затезну камату на износ главног дуга од 800,00 евра у динарској противвредности почев од 07.04.2022. године до 21.04.2022. године, те да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 23.300,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, применом члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23 – др. Закон, у даљем тексту: ЗПП), Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужене, узимајући у обзир садржину ревизијских навода и тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге за одлуку о делимичном усвајању тужбеног захтева. Предмет тражене правне заштите о коме је одлучено правноснажном пресудом је исплата законске затезне камате због доцње у испуњењу обавезе из

Уговора о прибављању непокретности у јавну својину, а за период доцње од 07.04.2022. године до 21.04.2022. године. Тужена уз ревизију није приложила судске одлуке које би поткрепиле тврдњу о постојању различитих судских одлука у истој чињеничној и правној ситуацији као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова о тужбеном захтеву као што је конкретан, па није испуњен законски услов који се односи на потребу уједначавања судске праксе. Побијаном пресудом о досуди камате од утужења до исплате главнице дуга, није одступљено од постојеће судске праксе у тумачењу и примени материјалног права – одредби Закона о облигационим односима, тако да не постоји потреба за новим тумачењем права. Тужена ревизијом оспорава и другостепено решење којим је потврђено решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде. Решење којим се одлучује о трошковима поступка доноси се на основу одредаба Закона о парничном поступку, према правилима процесног права које су тим законом регулисане, док се посебна ревизија може изјавити само због погрешне примене материјалног права и под условима из члана 404. став 1. ЗПП. Због тога је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 468. став 1. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена, јер је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности, у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић